

РЕШЕНИЕ

№ 7019

гр. София, 27.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 31.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7280** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК вр. чл. 211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Т. В. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу заповед № 3286з –2574/19.07.2022 г., издадена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ /ГД „НП“/, с която на основание чл. 204, т.3, чл.197, ал. 1, т. 6, чл. 194, ал.2, т. 2, чл. 203, ал.1, т. 8, предл. второ от ЗМВР, ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал.1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното ѝ правоотношение на длъжността „младши автоконтрольор I степен“ в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ на отдел „Пътна полиция“ при Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, считано от датата на връчване на заповедта.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена в нарушение при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и целта на закона. Излагат се доводи за необоснованост на мотивите на административнонаказващия орган /АНО/, според които пропуските в дейността на служителя се дължат на преднамерено, виновно поведение. В този смисъл оспорва изводите в обжалваната заповед, че допуснатите неточности в работата на жалбоподателката нямало как да са вследствие на допуснатата грешка, заради техническите характеристики на системата, с която е работела, както и поради добрата ѝ подготовка. Изложени твърдения, че дейността ѝ е била свързана работа в две информационни системи – първата, генерираща автоматично данни, а

втората с ръчно въвеждане на данни, поради което били противоречиви изводите в обжалвания акт, че системата изключвала случайно въвеждане на грешни данни. На следващо място се сочи, че е допуснато нарушение на чл.206, ал.2 ЗМВР при определяна на вида и размера на дисциплинарното наказание. Иска се отмяна на обжалваната заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателката, чрез процесуалния си представител адв. Н., поддържа жалбата. Представя подробни писмени бележки по съществуващото на спора. Претендира разности по представен списък.

Ответникът – директорът на ГД „НП“, чрез упълномощения си процесуален представител юр. П., счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения по същество излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, 6-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото доказателства се установява, че към датата на издаване на оспорената заповед Т. В. М., ЕГН [ЕГН], е заемала длъжност „младши автоконтрольор I степен“ в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ на отдел „Пътна полиция“ при Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР.

С предложение № 3286р-17614/11.04.2022 г. до директора на ГД „Национална полиция“ – МВР /л.674, приложение II/, началникът на ОПП при ГДИН-МВР е предложил срещу Т. В. М., ЕГН [ЕГН], да бъде образувано дисциплинарно производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина въз основа на постъпили предварителни данни в докладна записка № 3286р-15829/01.04.2022 г. /неприложена по делото/ за това, че в периода от 04.11.2020 г. до 03.12.2021 г., в [населено място], на работното й място в сградата на ГД „ИН“ -МВР, младши инспектор Т. М. неправомерно е отразила плащания по 181 броя електронни фишове, серия „К“, в Автоматизираната информационна система /АИС/ - Административнонаказателна дейност /АНД/ „Платежен модул“, без да има информация за постъпили парични средства за погасяване на задълженията по тях, на обща стойност от 67050 лв. В предложението е посочено също, че младши инспектор Т. М., като служител в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ на отдел „Пътна полиция“ при Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, е запозната със заповед № 3286з-4016/26.10.2020 г., с която е определена за извършване на дейности за проверка на постъпили плащания чрез Софтуерен инструмент ААИС-АНД „Платежен модул“ за ръчно отразяване на плащания на глоби и за редактиране на плащания. Посочено е, че цитираната заповед на служителя е вменено ръчно отразяване на плащания на глоби по ЗДВП и КЗ, след справки в Софтуерен инструмент и/или в АИС/АНД „Платежен модул“, справка във финансовата структура на МВР, администрираща сметка или Гаранционен фонд /ГФ/, само ако средствата за погасяване на глобите са постъпили по сметка на МВР или ГФ. Въз основа на горните обстоятелства е посочено, че младши инспектор Т. М., с действията си, е осъществила признаците на дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР „неизпълнение на служебните задължения“, съставомерно на дисциплинарно нарушение по чл.203, ал.1, т.8, предложение второ „злоупотреба с ...доверие“ и т.9, предложение второ „умишлени нарушения на служебните задължения, които са причинили значителна вреда на държавата, МВР,...“, за които се предвижда дисциплинарно наказание „уволнение“.

Със заповед № 3286з-1292/13.04.2022 г. на директора на ГД „НП“ – МВР е образувано дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1 от ЗМВР срещу младши инспектор Т. В. М. /л.2 от приложение I/, въз основа на данните, съдържащи се в цитираното предложение № 3286р-17614/11.04.2022 г. Видно от отбелязването върху заповедта, същата е връчена лично на служителя на 27.04.2022 г. До служителя е изпратена и Покана рег.№ 3286р-20847/27.04.2022 г., връчена на 29.04.2022 г. лично, за запознаване със заповед № 3286з-1292/13.04.2022 г. и с указания по чл.207, ал.8 ЗМВР /л.75, приложение I/.

С покана рег. № 3286р-26799/01.06.2022 г., връчена на същата дата, от служителя е изискана информация относно изброените 46 броя, подробно описани в поканата, електронни фишове –предмет на дисциплинарното производство /л.71, приложение I/. В заявление рег. № 3286р-26891/02.06.2022 г. /л.77, приложение I/, Т. В. М. е посочила, че нямала спомен да е работила по посочените в покана от 01.06.2022 г. електронни фишове, няма спомен да е предоставяла паролата и потребителското си име на друг служител, като за осъществяване а служебната ѝ дейност е използвала единствено предоставената ѝ компютърна конфигурация.

В обобщена справка рег. № 3286р-30755/20.06.2022 г. /л.20 –л.70, приложение I/, дисциплинарната комисия е изложила установените факти и обстоятелства в хода на дисциплинарното производство по чл.207, ал.1, т.2 ЗМВР.

С покана рег. № 3286р-30760/20.06.2022 г. /л.71, приложение I/, връчена на същата дата, ДРО е запознал служителя Т. М. с обобщена справка рег. № 3286р-30755/20.06.2022 г. и с материалите от проведеното дисциплинарно производство. В същата е указан срокът по чл.207, ал.10 ЗМВР за депозиране на писмени обяснения и възражения.

В протокол рег. № 3286р-31486 от 23.06.2022 г. за непредставяне на допълнителни обяснения и възражения по чл.50, ал.1 в срока на чл.207, ал.10 от ЗМВР /л.19, приложение I/, е отразено, че на 20.06.2022 г. е връчена покана № 3286р-30760/20.06.2022 г. на служителя Т. В. М. за явяване и запознаване с обобщената справка. Посочено е, че след извършена проверка в деловодството на ГДНП и в системата на АИСД, за времето от 13:00 ч. на 22.06.2022 г. до 13:00 ч. на 23.06.2022 г., служителят не е депозирал писмени обяснения или възражения по обобщената справка.

За резултатите от проведеното дисциплинарно производство е изготвено становище до ДНО с рег. №3286р-32354/28.06.2022 г. /л.11, приложение I/. В резултата от извършената проверка, дисциплинарната комисия е приела за установено, че на младши инспектор М. е предоставен достъп до АИС-АНД на 10.04.2014 г. – профил 14 „оператор“ АНД“. Установено е, че в така предоставения профил били включени дейности за работа с приложението „Платежен модул“, а в следствие на М. бил предоставен достъп до „Софтуерен инструмент“, както и че паролите за достъп до посочените информационни системи са получени лично от М.. Установено е, че на М. е обособено работно място в стая № 212, ет.2, блок 3 на ГДНП и ѝ била предоставена служебна компютърна конфигурация, марка „D.“, с IP адрес 10.49.31.170 и наименование 12PC-117, която получила на 22.01.2020 г. и към момента на дисциплинарната проверка все още използвала. Дисциплинарната комисия е установила, че със заповед № 3286з-4016/26.10.2020 г. М. е определена за извършване на дейности за проверка на постъпили плащания чрез „Софтуерен инструмент“ и АИС- АНД „Платежен модул“ за ръчно отразяване на плащания на глоби и за

редактиране на плащания. Посочено е, че със същата заповед ѝ било вменено извършване на ръчно отразяване на плащания на глоби по ЗДвП, КЗ, след справка в „Софтуерен инструмент“ и/или АИС-АНД „Платежен модул“, или след справка с финансовата структура на МВР, администрираща сметката или Гаранционен фонд, по създадения за това ред – само при наличие на достатъчно данни за пълно погасяване на глобите или за погасяването им в намален размер, в определения за това срок. С оглед на горните установявания, дисциплинарната комисия установила, че в периода от 22.01.2021 г. до 03.12.2021 г. от потребител Т. /Т. М./, от IP адрес: 10.49.31.170, ГДНП, сектор ЕЦОН, неправомерно ръчно били отразени плащания по 181 броя електронни фишове, серия „К“, без да са постъпили парични средства за погасяване на задълженията по същите, съгласно писмо № 4576р-1559/24.02.2022 г. на ДПУБ, с които действия бил ощетен бюджетът на МВР със сумата от 67 150 лв., с номера, отразени в Приложение А, неразделна част от справката. Установено било, че за основание на плащанията били въведени уникални регистрационни идентификатори на преписки, които имали неотнормим към съответния електронен фиш предмет или не съществували в АИС „Д.“. Установено е, че по време на извършените действия по електронните фишове, обект на проверката, Т. М. не се е намирала в законоустановен отпуск. Обсъдено е сведението, подадено от служителя, според което М. нямала спомен да е работила по посочените в покана от 01.06.2022 г. електронни фишове, няма спомен да е предоставяла паролата и потребителското си име на друг служител, като за осъществяване а служебната ѝ дейност е използвала единствено предоставената ѝ компютърна конфигурация. По отношение на възражението срещу заповедта за образуване на дисциплинарно наказание, в което е посочено, че дори и да се установи, че при отразяване на обстоятелствата за постъпили плащания в информационните системи са допуснати грешки, то те не са били умишлени, дисциплинарната комисия ги е оставила без уважение, след като е достигнала до заключение, че това е защитна теза на служителя. С оглед направените установявания и с горните аргументи, дисциплинарната комисия е формирала извод за безспорно доказано обстоятелството, че в периода от 22.01.2021 г. до 03.12.2021 г., в [населено място], на работното ѝ място в сградата на ГДНП – МВР, лично, ръчно е отразила 181 броя електронни фишове серия „К“ с номера, съгласно Приложение А, без да са постъпили парични средства за погасяване на задълженията по същите, като общата сума на наложените глоби, отразени неоснователно възлиза на 67150 лв., с което е причинила значителна вреда на МВР. Тези действия, са квалифицирани като нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР, съставомерно по чл.203, ал.1, т.8, предложение второ от ЗМВР.

С покана рег. № 3286р-32362 от 28.06.2022 г. /л.6, приложение I/, връчена лично на същата дата/ ДНО е уведомил Т. М. за постъпилите при него становище рег. №3286р-32354/28.06.2022 г. и обобщена справка рег. № 3286р-30755/20.06.2022 г. като е дал възможност на служителя да представи писмени обяснения и възражения по чл.206, ал.1 ЗМВР в срок от 24 часа.

С обжалваната заповед № 3286з-2574 от 19.07.2022 г. на директора на ГД „НП“, с която на основание чл. 204, т.3, чл.197, ал. 1, т. 6, чл. 194, ал.2, т. 2, чл. 203, ал.1, т. 8, предложение второ от ЗМВР на Т. В. М., ЕГН [ЕГН], е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал.1, т. 8, предложение второ от ЗМВР е прекратено служебното ѝ правоотношение на длъжност „младши автоконтрольор I степен“ в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ на отдел „Пътна

полиция“ при Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, считано от датата на връчване на заповедта. Видно от отбелязването върху заповедта, същата е връчена лично на служителя на 19.07.2022 г.

По делото е изготвена съдебно-техническа експертиза от вещото лице инж. Д. К..

В заключението си, вещото лице сочи, че при посещението в ГД НП му бил предоставен достъп и се запознал с интерфейса на системите АИС ЕЦОН и Е.. При извършеното проучване установило, че към момента не се съхраняват журналните файлове (логовете) за действията на Т. В. М., поради което нямало технологична възможност за извършване на обобщена справка за действията, които Т. В. М. (потребителско име Т.) е извършвала в системата/ системите за периода 01.01.2020 г. 31.12.2021 г., освен вече генерираната справка на 21.12.2021 г. Посочено е, че при изследването на системите на вещото лице са показани на случаен принцип въведени от М. фишове, които фигурират в предоставената му справка, но запис на действията на жалбоподателката (журнални файлове/ логове) вече не се съхраняват. С оглед установеното, вещото лице сочи, че няколко от въведените фишове на случаен принцип, съдържащи се в справката, фигурират в системата, като същите са въведени с потребителско име Т.. Общият брой на извършените операции в „Платежен модул“ на АИС АНД за периода на наличната справка 01.01.2020 - 21.12.2021 г. е 1392. При посещението на вещото лице на място в ДКИС, е установена информация, съгласно чл. 7, ал. 4 на „Вътрешни правила за реда и условията за осъществяване на контрол върху извършваните от потребителите на автоматизирани информационни фондове в МВР дейности“, утвърдени със заповед № 13-951/29.04.2014 г., според която информация за дейностите на служителите се съхранява за период от 2 години назад, спрямо текущата година като изтриването на информацията не е автоматично. В заключение, вещото лице е посочило, че няма технологична възможност да извърши справка за действията на служителя Т. В. М. (потребителско име Т.), както за използването на подсистема „Платежен модул“ на АИС „Административно-наказателна дейност“, така и за други автоматизирани системи на МВР. По отношение на извършеното изследване на АИС АНД „Платежен модул“, на място в ГД НП, вещото лице е посочило като установено, че при отчитане на плащане на електронен фиш могат да бъдат въведени случайни номера на преписки или произволни букви и цифри, по които се извършва плащане. Установено е, че референтните номера на файлове, съдържащи данни за плащането, се въвеждат в посочената информационна система и ръчно и автоматично. В заключение е посочено, че мрежовата конфигурация на комуникация между устройствата е чрез динамични IP-адреси, поради което водещо за установяване на автора на действията е потребителското име - Т..

Съдът кредитира заключението по изготвената СТЕ, доколкото в него е отразена в пълнота оскъдната информация, с която е разполагало вещото лице.

По делото са разпитани следните свидетели: Д. К., И. Г. П. и Н. Н. С..

Разпитана, св. К. заявява, че е служител на ГД НП – отдел Пътна полиция, сектор „Единен център за обработка на нарушения“ към отдел ПП при ГДНП и е работила там през процесния период. С жалбоподателката се познавали, но нямало поглед върху работата ѝ. Работели в един сектор за нарушения, които са обработвани от системата ЕЦОН и в нея постъпват нарушения от всички дирекции. За процеса на работа, свидетелят заявява, че обработката на нарушението представлява следното - автоматизирано постъпват данни от

заснетото нарушение с автоматизирани технически средства за скорост в системата. Работата е на различни нива. На първо ниво се идентифицира съответния нарушител. Системата предлага възможност - вижда се кой е съответния нарушител и операторът проверява дали има пълнота по регистрационния номер с автоматизирани бутони и системата го валидира; на следващо второ ниво, свидетелят разяснява, че следва да се потвърди нарушението, като преди това се преглежда автоматизирано информацията от КАТ, БДС, данни за автомобила, за собственост и младши автоконтрольорът следва да провери дали регистрационният номер отговаря като регистрационен номер върху снимката и това което е показала системата, дали отговаря марката и модела спрямо снимковия материал преди да натисне бутона „потвърди“. Свидетелят заявява, че служителите на длъжност младши автоконтрольорът, каквато е жалбоподателката, изпълняват задълженията по описаното второ ниво – потвърждават информацията, която се визуализира, след като автоматизирано са извлечени данни за собственост, марка модел автомобил, регистрационен номер и ако всичко съвпада, натиска бутон „потвърди“. В случай на допусната грешка от оператора на първо ниво, служителите младши автоконтрольори могат да върнат това събитие за разпознаване и да коригират, ако нещо е сгрешено например рег. номер е сбъркан от оператора, т.е. - младши автоконтрольорът може да потвърждава или да го върне за доразпознаване, или за негодно събитие като прекалено размазано. Обръща внимание, че тази работа е възложена по длъжностна характеристика като основна. Свидетелят не е сигурен, но предполага, че младши автоконтрольорите в този отдел се занаемавали и с плащания. За натовареността споделя, че на ден могат да влязат хиляда нарушения, но това не означава, че следва да се обработят веднага. Споделя, че в една дирекция може да има автоконтрольора. Спомня си, че в моменти на по-голяма натовареност е могло и на други служители да бъдат начислявани такива преписки за нарушения – но не мога да конкретизирам.

Споделя, че плащанията се отразяват ръчно в АИС „платежен модул“ която е модул от АИС АНД. Ако е объркано нещо при въвеждане на плащане при ръчното въвеждане ще се отрази плащането на грешно въведения фиш - ако има такъв. Ако няма - не може да кажа. Заявява, че служителите имат пароли за двете системи. В компютъра се влиза с една парола. Всеки има индивидуални пароли. Не е изключено да се ползва чужд компютър, ако системата е отворена.

Разпитан, св. П., споделя, че познава жалбоподателката служебно, има поглед на работата ѝ, защото са били по едно и също време в ОПП при ГДНП през 2021. За себе си заявява, че бил назначен на длъжност „полицейски инспектор I степен“ към ОПП сектор „Административно наказателна дейност и превенция“. Споделя, че е запознат с дисциплинарното производство срещу жалбоподателката. За естеството на работа споделя, че нарушенията по ЗДВП се генерират от камери, които работят на мястото, на което са поставени от полицията. Заснемат автомобила, който минава с превишена скорост и снимковия материал, както и видеоматериала, които автоматично постъпват в единна информационна система на МВР, където се

обработват в по голямата си част автоматично. Разяснява, че тази система осъществява връзка с други информационни системи, с оглед набавяне информация за образуване на административнонаказателно производство - информация за собственика на автомобила по системата за регистрация на МПС, имена, адрес, ЕГН, досието му като шофьор, за да се образува производство и се стига до издаване на административно наказателен документ - на ел. фиш за налагане на глоба на собственика на МПС или на лице, посочено като управлявало автомобила и глобата, която след определен в закона срок става дължима. Той и жалбоподателката се интересували от постъпилите пари по сметката на МВР, при наличието на които следвало да отразят, че задължението е заплатено. Уточнява, че когато заплащането е извършено в срок и с точно дължимата сума, и когато са попълнени всички дължими реквизити в платежното нареждане – тогава това плащане се отразява автоматизирано в системата на МВР. Споделя, че понякога този процес не се автоматизира, заради неправилно попълване на платежен документ, т.е. - не се посочва ЕГН или имена на задълженото лице или не се посочва документът, който се плаща. Тогава не може системата автоматично да обвърже какво се плаща, на името на кого се плаща, или защо се плаща, или когато сумата е недостатъчна, или когато чужденец е нарушител, или когато плащането е направено на два транша – т.е. в 14-дневен срок лицето дължи 70% от наложената глоба и понякога то заплаща тази глоба след 14 дневния срок, като уточнява, че в тези случаи се налага ръчно отразяване. По отношение на отразяванията на плащанията, споделя, че са два вида: едните си отиват автоматично към фиша, ако всичко е наред и тогава не се намесва оператора. Когато обаче с едно платежно нареждане платецът плаща повече от едно задължение на оператора, тогава нищо не му излиза. В тази връзка сочи, че основанието за ръчно обработване на плащането на дадено задължение има, когато е налице документ, т.е. задълженото лице изпраща писмо и казва, че си е платил добросъвестно задължението по ел. фиш и не се е отразило, т.е. този фиш стои неплатен и лицето реагира и тогава се стига до това ръчно отразяване. Случва се и когато задължението като е неплатено отива в НАП, там се образува дело, задълженото лице разбира и или НАП искат от нас информация и ако имаме основание да отразим плащането, го правим ръчно. Това идва под форма на документ с уникален рег. номер и съпроводен с копие на платежния документ като основание за това искане. По отношение на действията за ръчно отразяване на плащането, свидетелят сочи, че са два вида – единият вид е свързване на плащането и другият вид е абсолютно ръчно отразяване. МВР ежедневно обменя информация с БНБ за платежните документи и постъпили суми по задължения по ел. фишове и ежедневно се получава файл с всички плащания, които са постъпили предходния ден. Файлът е детайлен и съдържа данни – кой е наредил парите, основание за нареждане на парите, за какво са наредени парите, сумите, датата на постъпване на парите, датата на отразяване на това постъпване на парите и на база на този файл, когато има основание да се прави ръчна манипулация на плащанията – служителят първо трябва да направи търсене в тези файлове, които са ден за ден, да направи търсене за тези плащания, за да установи дали има постъпило

плащане под дадено ЕГН, или по три имена на лицето, или по дължим документ, като служителят се връща назад в определен период и търси в този файл от съответния ден и свързва така плащанията. Когато намери таква плащане и парите съответстват със задълженията и когато данните на задълженото лице съответстват и когато датата съответства - плащането се свързва, това е процес, който автоматично отразява това плащане за погасено в системата на МВР – това е единият вариант. Вторият вариант е, когато няма пълни данни за лицето, парите са повече, по-малко или са на два транша в плащането - тогава се налага ръчно отразяване на плащането. Всичко това е софтуерна програма. При ръчното свързване процесът е ясен и се отразява осмислено – служителят, който извършва това плащане следва да въведе ЕГН на лицето, номера на документа, който се заплаща, номера на ел. фиш; основание за заплащане, което е уникалният регистрационен номер на документа, като например писмо от тъжителя или писмо от НАП; трябва да се посочи референтния номер, т.е.– излиза списък в който служителят трябва да види кой е референтния номер на плащането. След тази стъпка потвърждава в прозорец, който излиза на компютъра, който пита дали сте сигурни, че това е задълженото лице и че това е основанието и че това е референтния номер – потвърждава се това действие и плащането се осъществява като такова. Последен етап - трябва да архивира плащането. По този начин тази пари стоят като несвободни за друго плащане. Това са действията с ръчното отразяване на плащането.

Разпитан св. С. споделя, че познава жалбоподателката, тъй като е бивш служител на ответника. С жалбоподателката били в една стая през процесния период, където е работел в сектор ЕЦОН към Отдел „Пътна полиция“. За жалбоподателката споделя, че обработвала нарушенията за С. и за още два града. Обръща внимание, че е обработвала нарушенията, не плащанията и, че всеки оператор отговаря за дадени градове. За работния процес споделя, че при отиване на работа, им генерирани от предходния ден снимания, клипове на колите и трябвало да гледат номера на колите дали съответстват с видяното. На жалбоподателката са генерирани по хиляда и нещо клипа с нарушения на ден. Споделя, че постоянно били затрупани. А за плащанията, че те били друго нещо. Действията по обработката на нарушенията описва по следния начин: гледат клипове със заснети автомобили - дали буквите са точно тези, които са отразени, защото има подобни номера и постоянно се бърка. Споделя, че се е случвало на клипа да зарежда, че л.а. е Ф., а всъщност да е О. и те следвало да търсят в други системи, за да видят точния автомобил. Споделя, че имало практика, според която този, който остава на място взима и другите неща да обработва, т.е. жалбоподателката е вземала мои преписки, а аз нейни, а ако някой много закъса с даден град, се събирали всички в стаята и влизали с паролите на съответния служител и започвали да генерират. Твърди, че е работил с парола на жалбоподателката и това е било по нейна воля. Така си помагали и се знаело, въпреки, че официално е забранено. Случвало се е като пращат свидетеля за 5 дни да обикаля някъде, да му се трупат фишове и тогава колеги с неговата парола влизат и започват да ги обработват. За жалбоподателката твърди, че имала голям обеми на работа - тя е

обработвала С. и някои други градове. Имало още една служителка, която също обработвала С., но била в друга стая. Било много натоварено, жалбоподателката стояла със слушалки и пишела, а през това време ѝ трупали тесте с разни неща –за отразяване на плащане, връчени да отразява или други преписки. При сравнение заявява, че на него му давали за обработка на нарушенията между 200-400, а на нея много повече. Отново подчертава, че си помагали - не е по правилата, не е разрешено, но негласно се разрешавало. Техните пароли се ползвали и от новобранци след това.

Съдът кредитира свидетелските показания на тримата свидетели като последователни, съответстващи на събраните по делото доказателства и непротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от директора на ГДНП- компетентен орган по смисъла чл. 204, т. 3 от ЗМВР.

Оспореният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите съгласно чл. 210, ал.1 от ЗМВР реквизити, като са посочени мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

При издаване на заповедта не се установи да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спазени сроковете по чл.195 от ЗМВР. Съгласно чл.196 от ЗМВР, дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, който е компетентен да наложи дисциплинарното наказание установи извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В конкретния случай, информация за нарушението и нарушителя е достигнала до дисциплинарно наказващия орган на дата 20.06.2022г. с обобщената справка, а заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е от 19.07.2022г. Следователно заповедта е издадена преди изтичане на двумесечният срок по чл.195, ал.1 от ЗМВР, и преди изтичане на двугодишния срок от довършване на нарушението, считано от първата дата на нарушенията 22.01.2021г.

Правният спор се свежда правилното приложение на материалния закон и съответствието на заповедта с целта на закона.

От доказателствата по делото се установява, че между 22.01.2021г. до 03.12.2021г. на работното място на жалбоподателката в сградата на ГДНП –МВР от потребител „Т.“, от посочен IP адрес е отразила плащания по 181 броя електронни фишове серия „К“, в АИС – АНД „Платежен модул“ без да са постъпили парични средства за погасяване на задълженията, като плащанията, които е следвало да постъпят са 67 150 лв. Видно от заповед N2 32863-4016/26.10.2020 г. младши инспектор Т. В. М., като служител на сектор

ЕЦОН към отдел „Пътна полиция“ при ГДНП е определена за извършване на дейности за проверка на постъпили плащания чрез Софтуерен инструмент и АИС АНД „Платежен модул“, за ръчно отразяване на плащания на глоби и за редактиране на плащания. Със същата заповед ѝ е вменено да извършва ръчно отразяване на плащания на глоби по Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и кодекса за застраховането (КЗ), след справки в Софтуерен инструмент и/или АИС-АНД „Платежен модул“, или след справка във финансовата структура на МВР, администрираща сметката, или в Гаранционния фонд (ГФ), по създадения за това ред, само ако средствата за погасяване на глобите са постъпили по сметка, съответно на МВР и на ГФ, и само при наличие на достатъчно данни за пълно погасяване на глобите или за погасяването им в намален размер, в определения от закона срок. С цитираната заповед М. е запозната на 02.12.2020 г. срещу подпис, отразен в протокол, неразделна част от процесната заповед.

Горното правилно е квалифицирано като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР неизпълнение на служебните задължения, съставомерно по чл.203, ал.1, т.8, предложение второ злоупотреба с доверие и т.9 умишлени нарушения на служебните задължения, които са причинили значителна вреда на МВР, за което е предвидено налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“.

Както се установява от събраните доказателства на жалбоподателката са били възложени задължения по връчена ѝ длъжностна характеристика, като сред тях е и отразяване на извършените плащания по електронни фишове. В съответната посочена заповед на директора на ГДНП е описана процедурата за извършването на ръчно отразяване на плащанията, с която служителката е запозната и която изисква да извърши съответните справки и да отрази плащане, само ако средствата са постъпили и са погасили глобите. В случая М. в нарушение на задълженията си и правилата, по които е следвало да ги изпълнява, ръчно е отразила плащания по изброените електронни фишове, като е посочена някаква платена сума и е въведен референтен номер на плащането, представляващ банков файл отнасящ се за съответна година и в чието съдържание не се откриват данни за посочения фиш, въведено е и съответно основание за плащане номер на преписка, която не се отнася за фиша, а за нещо съвсем различно, като несъответствията са подробно описани в заповедта. Тоест служителката е действала неправоморно.

Съдът намира, че тези деяния правилно са квалифицирани от ответника като тежки нарушения по посочените състави и ги изпълват, поради следното:

По отношение на състава на чл.203, ал.1,т.8, предложение 2 от ЗМВР видно от използваната от законодателя формулировка „злоупотреба с доверие“ следва, че в качеството си на овластено лице с определени правомощия (делегирано доверие), служителят трябва да е използвал същите по начин, целящ различен от очаквания резултат (да е злоупотребил). Злоупотреба с доверие е налице, когато делегираните на служителя правомощия за извършване на определен вид работа, проявяващи се в достъп до определено работно място, служебна информация, предоставяне на пароли, обработване на данни и други придобити с оглед служебното положение на служителя

функции, не се използват/управляват по предвидения от работодателя за това начин, с оглед на което служителят не е постигнал целените, с оглед на делегираното доверие, резултати .

В този смисъл е и съдебната практика на ВАС на РБ. Така например в решение № 2523/17.02.2022 по адм.дело № 10030/2021г. на ВАС на РБ се приема, че, за да е осъществен фактическият състав на нарушението „злоупотреба с доверие“, се изисква служителят, на когото е възложено изпълнението на определени функции и задачи, да се възползва преднамерено и неправомерно от служебното си положение. Нарушението може да се прояви в различни форми, чиято обща характеристика е накърняване на отношенията на доверие на страните в служебното правоотношение. Деянието може да е насочено към извличане на определена облага – материална или нематериална за служителя или трето лице, към поставяне себе си или друго в по-благоприятно положение чрез неправомерно използване на служебното положение или оказаното доверие. От субективна страна, реализацията на фактическия състав изисква наличието на умисъл, т. е. съзнателно предприети действия, респ. бездействия при осъществяване на служебните функции и задачи, които са извън очертаните правомощия на служителя, с цел постигане на желания резултат.

В настоящия случай установеното отразяване на електронните фишове като платени, без да има основание за това, налага извода, че М. неправомерно, в противоречие с правомощията си на служител в МВР по длъжностна характеристика, е използвала служебното си положение и оказаното ѝ от органа по назначение доверие, като съзнателно е предприела действия, изразяващи се в многократно отразяване на фишове като платени. Това от своя страна е предпоставка за нанасяне на материална вреда на ответника, на бюджета му, тъй като създава възможност МВР да не събере плащанията по тези фишове, да пропусне да събере тези публични вземания, като вредата е 67 150 лв., предвид стойността на незаплатените в действителност фишове. Неоснователно е възражението на жалбоподателката, че вредите следва да са действително налице, а не предполагаеми, тъй като с отразяването на фишовете като платени, същите излизат извън ползрението на МВР като взискател да ги събира и би могла да изтече давност и изобщо да не бъдат събрани. От друга страна това, че при настоящата проверката е установено неплащането и така вредите евентуално могат да се отстранят, не значи, че поведението на служителката не е неправомерно и вредоносно.

Що се отнася до липсата на доказано извличане на определена облага – материална или нематериална за служителя или трето лице, следва да се има предвид, че това е само една от проявните форми на нарушението „злоупотреба с доверие“. Облагата е съществен елемент за друго нарушение – нарушението по чл.203, ал.1, т.7, предл. “второ“ от ЗМВР, а не наложеното с обжалваната заповед.

Предвид вредата за ответника – да не получи плащания по 181 електронни фиша на стойност 67 150 лв., то деянието осъществява и състава по чл.203, ал.1, т. 9 - умишлени нарушения на служебните задължения, които са причинили значителна вреда на МВР.

По отношение на довода на жалбоподателката, че не е доказан умисъл и се касае за грешка и преумора предвид голям обем работа, следва да се има предвид следното:

Както посочва и ответникът, предвид функционалните възможности на АИС АНД „Платежен модул“, ръчното отразяване на плащания от оператор с определените права за достъп в АИС АНД „Платежен модул“ се извършва съзнателно, по целесъобразност, като е изключено въвеждането на случайни данни. Нелогично и малко възможно е многократно, в рамките на почти година, ръчно въвеждане от един и същи оператор на грешна информация и то чрез въвеждане на уникални регистрационни идентификатори на преписки, които не съществуват или имат неотнормим към конкретния електронен фиш предмет, като преди този случай няма данни жалбоподателката, изпълнявайки същите дейности, да е допускала системно такива грешки. За да се въведе информацията по описания начин, операторът предприема активни и целенасочени действия да намери, провери и пренесе данни от една информационна система в друга и при установената многократност и повтаряемост на това „грешно“ пренасяне, необосновано е да се заключи, че се касае за случайност. Самият начин на извършване на деянието насочва към съзнателност на „грешките“ и съответно до умисъл.

В хода на дисциплинарната проверка, жалбоподателката е заявила, че нямала спомен да е предоставяла паролата и потребителското си име на друг служител, като за осъществяване на служебната ѝ дейност е използвала единствено предоставената ѝ компютърна конфигурация.

В заключението си, вещото лице посочва, че водещо за установяване на автора на действията е потребителското име – Т., като същото е на жалбоподателката.

От свидетелските показания и на тримата свидетели може да се направи извод, че служителите в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ на отдел „Пътна полиция“ при Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР са били изключително натоварени. В този смисъл, св. С. споделя, че са си помагали като са си предоставяли взаимно паролите, за да смогнат с преписките, което е било „негласно се разрешено“. Срещу това твърдение жалбоподателката не е възразила, въпреки, че същото е в противоречие със заявеното от нея в хода на дисциплинарната проверка, а именно, че не е предоставяла паролите и потребителското си име. Дори и да се приеме, че действително отделът е бил пренатоварен и друг служител е въвеждал неверни спрямо конкретните фишове данни с паролата и потребителското име на жалбоподателката, то това обстоятелство също води до извод за злоупотреба с доверие, предвид вменените задължения, които не са изпълнени по начина, по който са възложени и служителят непозволено е предоставял лични пароли на други лица. Независимо от това дали ги е предоставила и дали е вероятно да са въведени от други лица, доколкото са ѝ предоставени тези парола и потребителско име, М. отговаря за извършените действия с тях, до доказване на друго конкретно, каквото не се проведе.

При издаване на заповедта е спазено императивното изискване на чл. 206, ал. 2 ЗМВР, съгласно което при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и

настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. ДНО е посочил, че се касае за тежко дисциплинарно нарушение, което следва от вида на нарушението, съставомерно по чл.203 от ЗМВР. Обсъдено е цялостното поведение на държавния служител (включително награждаванията и похвалите), но предвид тежестта на нарушението, правилно ДНО е достигнал до извод за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“, законодателят е посочил като единствено възможно при тежки дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 203 от ЗМВР.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е законосъобразна, като издадена в съответствие с процесуалния и материалния закон, поради което жалбата срещу същата като неоснователна следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и направеното искане от представляващия ответника юрисконсулт, в полза на ГДНП, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от ЗМВР следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 6-ти състав, на основание чл.172, ал. 2 от АПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. В. М., ЕГН [ЕГН], срещу заповед № 3286з –2574/19.07.2022 г., издадена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“, с която на основание чл. 204, т.3, чл.197, ал. 1, т. 6, чл. 194, ал.2, т. 2, чл. 203, ал.1, т. 8, предл. второ от ЗМВР, ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал.1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното ѝ правоотношение на длъжността „младши автоконтрольор I степен“ в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ на отдел „Пътна полиция“ при Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, считано от датата на връчване на заповедта.

ОСЪЖДА Т. В. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ сумата от 100 лв. (сто лева) юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България , в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: